

Załącznik 2

Gdańsk, 19.10.2021

dr Katarzyna Kamińska-Korolczuk
Instytut Politologii
Wydział Nauk Społecznych
Uniwersytet Gdański

Autoreferat z opisem dorobku i osiągnięć naukowych

Spis treści

1. Imię i nazwisko.....	2
2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.....	2
3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych	3
4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).....	3
4.1. Tytuł i skład osiągnięcia naukowego.....	4
4.2. Omówienie celu naukowego i wyników wymienionych w osiągnięciu naukowym prac wraz ze wskazaniem ich wykorzystania	7
5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.....	22
6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę	27
6.1. Osiągnięcia dydaktyczne.....	27
6.2. Osiągnięcia organizacyjne.....	28
6.3. Osiągnięcia popularyzujące naukę.....	30
7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6 wnioskodawca może podać inne informacje ważne z jego punktu widzenia dotyczące jego kariery zawodowej	32
7.1. Pozostałe obszary zainteresowań naukowych i badań	32

1. Imię i nazwisko

Katarzyna Kamińska-Korolczuk

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej

5.05.2005 r.	Uniwersytet Gdański	stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce nadany uchwałą Rady Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego na podstawie złożonych egzaminów i przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. <i>Kształtowanie się rynku prasowego w Estonii</i> , promotor prof. dr hab. Adam Gwiazda, recenzenci prof. dr hab. Andrzej Chodubski, Uniwersytet Gdański i prof. dr hab. Jacek Sobczak, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
17.05.1999 r.	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu	tytuł magistra politologii w specjalności dziennikarstwo na podstawie obrony pracy magisterskiej pt. <i>System prasowy Estonii</i> napisanej pod opieką naukową prof. dra hab. Jacka Sobczaka w Zakładzie Systemów Prasowych i Prawa Prasowego Instytutu Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
2012 r.	Wyższa Szkoła Ekonomii i Innowacji w Lublinie oraz Polska Fundacja Ośrodków Wspomagania Rozwoju Gospodarczego „OIC Poland”	ukończenie dwusemestralnych studiów podyplomowych Menedżer projektów naukowych i prac rozwojowych
2012 r.	Uniwersytet Gdański	ukończenie dwusemestralnych studiów podyplomowych Organizacja pomocy społecznej
2014 r.	Sopocka Szkoła Wyższa w Sopocie	ukończenie dwusemestralnych studiów podyplomowych Aranżacja i stylizacja przestrzeni

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

09.2020 -	Uniwersytet Gdański	zastępczyni dyrektora Instytutu Politologii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego
08.2005 -	Uniwersytet Gdański	adiunkt w Instytucie Politologii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego
09.2012 - 08.2016	Uniwersytet Gdański	zastępczyni dyrektora ds. dydaktycznych Instytutu Politologii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego
02.2000 - 08.2005	Uniwersytet Gdański	asystentka w Instytucie Politologii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego
10.2004 - 07.2005 10.2003 - 07.2004	Pomorska Wyższa Szkoła Polityki Społecznej i Gospodarczej w Starogardzie Gdańskim	wykładowczyni na kierunku politologia studia stacjonarne i niestacjonarne

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.)

Zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.) jako osiągnięcie stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazuję osiągnięcie pt. *Wpływ partii politycznych i mediów na kształtowanie polityki informacyjnej państwa* składające się z monografii pt. *Polityka i media a kryzys zaufania. Polityka informacyjna mocarstw w czasie zagrożenia*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2021 oraz 19 publikacji naukowych powiązanych tematycznie traktujących o zmianach zachodzących w systemach partyjnych i medialnych, które determinują m.in. kształt polityki informacyjnej prowadzonej przez państwa.

4.1. Tytuł i skład osiągnięcia naukowego

Wpływ partii politycznych i mediów na kształtowanie polityki informacyjnej państwa

w skład osiągnięcia wchodzi: 1 monografia naukowa w języku polskim, 9 rozdziałów w recenzowanych monografiach naukowych, w tym osiem w języku polskim opublikowanych w wydawnictwach polskich, jeden w języku angielskim i jeden w języku niemieckim opublikowanych w wydawnictwach zagranicznych, 2 redakcje naukowe recenzowanych prac zbiorowych w języku polskim, 8 artykułów w recenzowanych czasopismach naukowych, w tym dwa w języku angielskim. Poniżej przedstawiam dane bibliograficzne dotyczące publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego:

1 monografia naukowa

K. Kamińska-Korolczuk, *Polityka i media a kryzys zaufania. Polityka informacyjna mocarstw w czasie zagrożenia*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2021, 382 s., (recenzentki wydawnicze dr hab. Dorota Piontek, prof. Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, dr hab. Agnieszka Szymańska, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego);

9 rozdziałów w recenzowanych monografiach naukowych

1. K. Kamińska-Korolczuk, *Fragmentacja systemu partyjnego RFN wynikająca z procesów migracyjnych* [w:] A. Adamczyk, A. Sakson, C. Trosiak (red.), *Migranci i mniejszości jako obcy i swoi w przestrzeni polityczno-społecznej*, Wydawnictwo Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Poznań 2019, s. 213-227.

2. K. Kamińska-Korolczuk, *Zmiany w kształcie systemu partyjnego Republiki Federalnej Niemiec na przełomie XX i XXI wieku* [w:] K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), *Wybrane systemy polityczne i partyjne - wyzwania i prognozy*, seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2018, s. 47-66.

3. K. Kamińska-Korolczuk, *Nowy prawicowy populizm w niemieckim systemie partyjnym* [w:] K. Walecka, K. Wojtas (red.), *Nowe partie i ruchy polityczne: praktyka i idee współczesnych demokracji*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Warszawa 2017, s. 89-106.

4. K. Kamińska-Korolczuk, B. Kijewska, *The history of the internet in Estonia and Poland*, [w:] G. Goggin, M. McLelland (red.), *The Routledge companion to global internet histories*, Routledge, New York - London 2017, s. 135-150; publikacja jest efektem współpracy nawiązanej przeze mnie z prof. Gerardem Gogginem, mój wkład polegał na wyborze tematu, opracowaniu koncepcji tekstu - wyznaczenie i przygotowanie opisu kluczowych zagadnień,

które zostały ujęte w rozdziale dotyczącym rozwoju i zmian zachodzących w systemach komunikowania pod wpływem internetu, które zachodziły stosunkowo niedawno i implikowały problemy związane z ustaleniem i wykazaniem, jak ewaluowały i nabierały znaczenia realia związane z rozwojem sieci internetowej; przeprowadzenie kwerendy bibliotecznej dotyczącej rozwoju internetu w Estonii i w Polsce, przygotowanie części opisowej tekstu, do którego współautorka dr Barbara Kijewska opracowała dane liczbowe ujęte w tabeli, swój wkład oceniam na 70%.

5. K. Kamińska-Korolczuk, *Aktywność młodych ludzi w nowych mediach i w rzeczywistości społeczno-politycznej* [w:] K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), *Uczestnictwo polityczne w ujęciu teoretycznym i praktycznym*, seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2017, s. 49-68.

6. K. Kamińska-Korolczuk, *Między ryzykiem a korzyścią - znaczenie zmian wprowadzanych w polityce migracyjnej dla systemów politycznych wybranych państw Unii Europejskiej* [w:] K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), *Systemy polityczne i komunikowanie polityczne w Europie i na świecie*, seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Instytut Politologii Wydział Nauk Społecznych Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2016, s. 94-135.

7. K. Kamińska-Moczyło, *Die Entwicklung der Medienmärkte von Estland und Lettland* [w:] M. Łosiewicz, A. M. Ryłko-Kurpiewska (red.), *Media, business, culture. Social and political role of the media*, vol. 2, TrueSight - Novae Res, Kinvara-Gdynia 2015, s. 79-101.

8. K. Kamińska-Korolczuk, *Media w społeczeństwie wielonarodowościowym: przykład Estonii i Łotwy* [w:] Ł. Fijałkowski, E. Stadtmüller (red.), *Normy, wartości i instytucje we współczesnych stosunkach międzynarodowych*, t. 2, Wydawnictwo Rambler, Warszawa 2015, s. 443-459.

9. K. Kamińska-Moczyło, *Dostęp do informacji publicznej: w poszukiwaniu dobrych praktyk, Niemcy, Estonia i Polska* [w:] A. Lusińska, A. Kalinowska-Żeleźnik (red.), *Dostęp do informacji publicznej: wybrane aspekty teorii i praktyki*, Polskie Towarzystwo Ekonomiczne. Oddział Gdańsk, Gdańsk 2014, s. 58-78.

2 redakcje naukowe monografii z serii publikacyjnej pt. *Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych*

1. *Wybrane systemy polityczne i partyjne - wyzwania i prognozy*, K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), (recenzenci wydawniczy prof. dr hab. Radosław Zenderowski i dr Maria Winclawska), seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2018, 181 s., mój wkład polegał na wyznaczeniu i opracowaniu koncepcji tomu, przygotowaniu jednolitej części opisowej tekstu, sprawdzeniu poprawności językowej oraz naukowej części tekstów, swój wkład oceniam na 33%.

2. *Zmiany w systemach politycznych w Europie i na świecie*, K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), (recenzent wydawniczy prof. dr hab. Radosław Zenderowski), seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2017, 284 s.; mój wkład polegał na wyznaczeniu i opracowaniu koncepcji tomu, przygotowaniu jednolitej części opisowej tekstu, sprawdzeniu poprawności językowej oraz naukowej części tekstów, swój wkład oceniam na 33%.

8 artykułów w recenzowanych czasopismach naukowych

1. K. Kamińska-Korolczuk, *Wpływ mowy nienawiści zawartej w wypowiedziach przedstawicieli partii Alternatywa dla Niemiec na zmiany zachodzące w systemie zarządzania mediami w RFN*, „Zarządzanie Mediami” 2021, vol. 9, nr 1, s. 17-36, czasopismo indeksowane w bazach ERIH PLUS (European Reference Index for the Humanities and Social Science), CEEOL (Central and Eastern European Online Library), CEJSH (The Central European Journal of Social Sciences and Humanities), Index Copernicus International, Proquest Central.

2. K. Kamińska-Korolczuk, *Influence of the media on the integration of society in multinational states on the example of the Russian - language media in Estonia*, „European Journal of Transformation Studies” 2017, vol. 5, nr 2, s. 5-17; czasopismo indeksowane w bazach Web of Science i ERIH PLUS.

3. K. Kamińska-Korolczuk, *Wpływ mniejszości narodowych zamieszkujących Estonię i Łotwę na rozwój systemów medialnych państw pobytu*, „Cywilizacja i Polityka” 2017, nr 15, s. 375-390, czasopismo indeksowane w bazach Index Copernicus, ERIH PLUS.

4. K. Kamińska-Korolczuk, *The internet, social media, attractiveness of the message and electoral participation - dependencies and forecasts for the future*, „Kognitywistyka i Media w Edukacji” 2017, nr 2, s. 35-51.

5. K. Kamińska-Korolczuk, *Facebook jako element zarządzania strategicznego czy kula u nogi nadawców? Przykład Estonii i Polski*, „Zarządzanie Mediami”, 2015, vol. 3, nr 3, s. 181-196, czasopismo indeksowane w bazach ERIH PLUS, CEEOL, CEJSH, Index Copernicus International, Proquest Central.

6. K. Kamińska-Moczyło, *Z przemian estońskich mediów publicznych w procesie transformacji*, „Zeszyty Prasoznawcze” 2012, vol. 55, nr 3, s. 63-75, czasopiśmie indeksowanym obecnie w bazach ERIH PLUS, CEEOL, CEJSH, EBSCO.

7. K. Kamińska, *Rola dobrobytu w kształtowaniu zachowań wyborczych na przykładzie Republiki Federalnej Niemiec*, „Studia Ekonomiczne. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach” 2012, nr 102, s. 50-58.

8. K. Kamińska, *Dobrodziejstwa populizmu na przykładzie Francji*, „Gdańskie Studia Międzynarodowe” 2011, vol. 9, nr 1-2, s. 105-114, czasopismo indeksowane w bazie Index Copernicus.

4.2. Omówienie celu naukowego i wyników wymienionych w osiągnięciu naukowym prac wraz ze wskazaniem ich wykorzystania

Moje zainteresowania naukowe koncentrują się przede wszystkim wokół zmian zachodzących w systemach partyjnych i medialnych. Na wybór tematyki wpływ miały studia na kierunku nauki polityczne ze specjalnością dziennikarstwo na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i podjęcie pracy w Instytucie Politologii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, początkowo Zakładzie Teorii Polityki, następnie w Zakładzie Systemów Politycznych. Głównym celem prowadzonych przeze mnie badań była analiza przeobrażania się systemów partyjnych i medialnych. Wykazanie w jaki sposób zmiany w obrębie jednego systemu wpływają na funkcjonowanie innego, ocena konsekwencji działań i wnioskowanie czy i jak modyfikują one kształt polityki informacyjnej państwa. Procesy te analizowałam wykorzystując jako perspektywę teoretyczną m. in. koncepcję paralelizmu politycznego wprowadzoną do nauki przez Colina Seymoura-Ure¹. Dostrzegając, że pojęcie paralelizmu politycznego ewaluowało i obecnie odnosi się generalnie do zależności zachodzących między światem polityki a światem mediów², co w epoce mediatyzacji polityki³ czyni zagadnienie niezwykle istotnym. Obserwacja powiązań, jakie zachodzą między podmiotami polityki a mediami pozwala na określenie stopnia i charakteru oddziaływań, skutków tych relacji dla uczestników życia społecznego, kształtu polityki informacyjnej państwa. Politykę informacyjną państwa definiuję jako zaplanowane działania podejmowane przez państwo polegające na informowaniu bądź nieinformowaniu opinii publicznej o przedsięwzięciach i planach. W tym celu wykorzystywane są formalne i nieformalne kanały przekazywania informacji, w tym media masowe. Działania państwa sprowadzają się do przekazania i utrwalania treści przekazu, jaki kierowany jest do odbiorców celem wpływania na opinię publiczną i zmaksymalizowania posiadanej legitymizacji. Zakładam przy tym, że podstawą efektywnej polityki informacyjnej jest zaufanie, czyli przekonanie, że danemu

¹ C. Seymour-Ure, *The Political Impact of Mass Media*, London 1974.

² D.C. Hallin, P. Mancini, *Comparing Media Systems. Three Models of Media and Politics*, Cambridge-New York 2004, s. 15.

³ Sasińska-Klas T., *Mediatyzacja a medializacja sfery publicznej*, „Zeszyty Prasoznawcze” 2014, t. 57, nr 2 (218), s. 163.

podmiotowi można wierzyć, bo posługuje się prawdziwymi informacjami⁴. Zagadnienia były przeze mnie analizowane z perspektywy interdyscyplinarnej - z punktu widzenia dyscyplin nauk politycznych oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach. Badania prowadziłam etapami, rozpatrując różne wątki, przechodząc od analiz dotyczących systemów partyjnych i medialnych, zwracając uwagę na kwestie ewentualnej modyfikacji zachowań odbiorców wprowadzanych polityk, w tym analizując zachowania polityczne i czytelnicze. Wynikiem badań w zaprezentowanym powyżej obszarze są publikacje, które przedstawiam jako osiągnięcie naukowe zatytułowane *Wpływ partii politycznych i mediów na kształtowanie polityki informacyjnej państwa*. Za podjęciem tematyki przemawiał argument, że o ile problematyka systemów partyjnych czy komunikowania politycznego jest w polskiej literaturze przedmiotu bardzo dobrze rozpoznana, to zagadnienia dotyczące polityki informacyjnej państwa uznawanej za jedną z polityk publicznych występują w polskiej literaturze stosunkowo rzadko⁵. Kwestie związane z polityką informacyjną państwa pozwoliły także na prowadzenie analiz łączących interesujące mnie tematy. Uznałam, że przedsięwzięcie jest istotne poznawczo, nowatorskie, pozwalające na zintegrowanie dociekań teoretycznych z możliwością zweryfikowania w praktyce wniosków wynikających z analiz. Rozległa problematyka wymagała interdyscyplinarnego podejścia, co stanowiło dodatkowy atut.

Używając w tytule przedsięwzięcia naukowego *Wpływ partii politycznych i mediów na kształtowanie polityki informacyjnej państwa* pojęcia „wpływ” odnoszę się do definicji wpływu Roberta A. Dahla i Bruce’a Stinebricknera⁶ pozwalającej na określenie, jaki jego rodzaj jest najbardziej efektywny (związek między poniesionymi nakładami a osiągniętymi celami/wynikami), a jaki skuteczny (osiągnięcie jakiegoś celu/wyniku nawet jeśli nakładów nie wykorzystano rozważnie). Wpływ, choć nie ma obiektywnego sposobu jego pomiaru, na gruncie nauki uważany jest za centralną kategorię polityki⁷. Jej istotą jest podejmowanie decyzji w procesie walki, sprawowania czy wywierania wpływu na władzę⁸. Definicja polityki

⁴ P. Sztompka, *Zaufanie, nieufność i dwa paradoksy demokracji* (w:) P. Sztompka, M. Kucia (red.), *Socjologia. Lektury*, Kraków 2005, s. 398-349.

⁵ W pracach z ostatnich pięciu lat uwagę jej poświęcają m.in R. Szarfenberg, *Nauki o polityce publicznej – szansa na rozwój czy ślepa uliczka dla badań polityki społecznej?*, „Polityka Społeczna” 2017, Vol. 44, nr 44, 5-6, s. 27-31, A. Zybala, *Wybrane mechanizmy europeizacji polityki publicznej – wstępna dekonstrukcja*, „Studia z Polityki Publicznej” 2018, nr 4 (20), s. 145-159, M. Możdżeń, *Cykl polityk publicznych w państwie neoweberowskim*, „Zarządzanie Publiczne” 2016, Vol. 27, s. 62-79, J. Izdebski, *Realizacja polityk publicznych przez administrację publiczną*, „Zeszyty Naukowe KUL” 2018, nr 60, s. 224–225 czy J. Knopek i E. M. Włodyka, *Obraz partycypacji organizacji pozarządowych w tworzeniu polityk publicznych w województwie zachodniopomorskim*, „Przegląd Zachodniopomorski” 2020, R. XXXV, z. 1, s. 97-113, doi: 10.18276/pz.2020.1-06.

⁶ R. A. Dahl, B. Stinebrickner, *Współczesna analiza polityczna*, Warszawa 2007.

⁷ *Ibidem*, s. 42.

⁸ M. Weber, *Gospodarka i społeczeństwo: zarys socjologii rozumiejącej*, Warszawa 2002.

wykorzystywana w przeprowadzonych badaniach zakłada postrzeganie jej jako uwarunkowanych różnymi względami relacji zachodzących między systemem politycznym (wyodrębnioną strukturą oddziałujących na siebie elementów⁹) a otoczeniem, czyli zgodnie z założeniami nowego instytucjonalizmu¹⁰. Oprócz warstwy teoretycznej skoncentrowałam uwagę na zmianach zachodzących w systemach partyjnych i medialnych Republiki Federalnej Niemiec (RFN), Republiki Estonii, Republiki Łotwy, Republiki Francuskiej, Królestwa Szwecji, Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej (USA), Federacyjnej Republiki Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL). Analizowane zagadnienia dotyczą więc różnych typów systemów politycznych¹¹, w których partie polityczne generalnie pełnią zbieżne funkcje podstawowe, wymieniając najważniejsze: rekrutowanie, selekcja i kreowanie elit, reprezentowanie interesów, mobilizacja do działania i wystawianie reprezentacji, rządzenie czy bycie w opozycji do rządzących oraz edukowanie i wpływ na kształtowanie opinii¹². Należy jednak przy tym dostrzec odrębność kulturową każdego państwa, co determinuje kolejne funkcje przypisywane partiom oraz specyfikę Chińskiej Republiki Ludowej. Badane państwa to również podmioty o różnych systemach zarządzania systemem medialnym i różnorodnych oczekiwaniach społecznych. I tak analizy dotyczące systemów partyjnego i medialnego RFN obrazują zmiany wdrażane ewolucyjnie, które dokonywane są pod wpływem silnie oddziałującej opinii publicznej. Jej argumentacja przekazywana jest nie tylko przez media, lecz i bezpośrednio, poprzez angażowanie się obywateli w życie społeczno-polityczne. Jednym z wyrazów tego zaangażowania są wybory do Bundestagu, w których wykorzystuje się proporcjonalnie spersonifikowaną ordynację wyborczą pozwalającą na dość wyraźne odzwierciedlenie woli osób głosujących. Z kolei analizy procesów zachodzących na scenie politycznej Francji czy Szwecji, państw działających częściowo analogicznie do RFN, ukazują zmiany dokonujące się w dojrzałych demokracjach pod wpływem dynamiki rozwoju społeczeństw, pojawiających się w nich nowych potrzeb i wyzwań związanych m.in. z procesami demograficznymi czy migracjami. Systemy partyjne i medialne Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej i Republiki Brazylii charakteryzują się innymi zasobami niż wspomniane powyżej państwa europejskie. Jednak to, co można obserwować od końca lat dziewięćdziesiątych XX w. w systemie partyjnym RFN, czyli coraz mniejsze przywiązanie uczestnika życia politycznego do proponowanych przez partie polityczne idei na rzecz doraźnie

⁹ D. Easton, *The political system*, New York 1953.

¹⁰ V. Lowndes, M. Roberts, *Why Institutions Matter: The New Institutionalism in Political Science*, Houndmills–Basingstoke–Hampshire 2013.

¹¹ A. Antoszewski, R. Herbut, *Systemy polityczne współczesnego świata*, Gdańsk 2000.

¹² R. Herbut, *Teoria i praktyka funkcjonowania partii politycznych*, Wrocław 2002.

przygotowywanych haseł programowych, jest udziałem i USA i Brazylii. W tych państwach o odniesieniu sukcesu w polityce niejednokrotnie decydują przede wszystkim emocje. Przy czym Brazylia, jako państwo demokracji nieskonsolidowanej, jest przykładem systemu, w którym polityka i media funkcjonują w strukturach pozornych. Analizy pozwoliły na zaobserwowanie, jakie mogą być konsekwencje jedynie deklaratywnego, a nie faktycznego przestrzegania ustalanych zasad. Badanie kwestii istotnych dla państw jakimi są Estonia i Łotwa zwróciło moją uwagę na fakt, że decyzje podejmowane przez władze państw o niewielkiej liczbie obywateli i określonym położeniu geopolitycznym uwzględniać muszą prowadzenie szczególnie przezornej polityki informacyjnej. W wymiarze wewnętrznym, jak i zewnętrznym polityka ta podkreślać musi stabilność struktur państwa, co wynika także z dużego zróżnicowania narodowościowego społeczeństwa. Aby dopełnić obrazu zależności jakie zachodzą na linii polityka – media analizie poddałam także systemy niedemokratyczne, przy czym powiązania polityki i mediów w Chińskiej Republice Ludowej wydają mi się najbardziej istotne w perspektywie mojej dalszej pracy naukowej.

Badania nad systemami medialnymi zapoczątkowane zostały przeze mnie w czasie poprzedzającym pracę nad dysertacją doktorską. Systematycznie prowadzona obserwacja rynków mediów była pomocna w dostrzeganiu zjawisk takich jak np. konwergencja mediów¹³ czy procesu kształtowania się demokracji medialnej¹⁴. Pojawienie się nowych mediów (mediów społecznościowych) doprowadziło do zmian w polityce informacyjnej państw. Do sfery zinstytucjonalizowanego komunikowania wprowadzono takie kanały przekazywania informacji, których cechą jest spontaniczność i natychmiastowość reakcji. Państwa, ustalając ramy formalnego funkcjonowania, muszą obecnie dostrzegać wpływ wykorzystywanych przez społeczeństwa środków komunikowania. Prowadzi to do modyfikowania zachowań podmiotów polityki i stopniowej redefinicji polityki informacyjnej państwa. Dokonując analiz zwróciłam uwagę, że perspektywą badawczą, która z punktu widzenia prowadzonych przeze mnie dociekań jest najbardziej adekwatna jest podejście neoinstytucjonalne. Założenia nowego instytucjonalizmu pozwalają na szerokie definiowanie instytucji i koncentrowanie uwagi także na oddziaływaniach nieformalnych¹⁵.

Podsumowaniem moich dotychczasowych dociekań naukowych jest monografia pt. *Polityka i media a kryzys zaufania. Polityka informacyjna mocarstw w czasie zagrożenia*,

¹³ H. Jenkins, *Kultura konwergencji: zderzenie starych i nowych mediów*, Warszawa 2006.

¹⁴ U. Saxer, *Politik als Unterhaltung. Zum Wandel politischer Öffentlichkeit in der Mediengesellschaft*, Konstanz 2007.

¹⁵ V. Lowndes, M. Roberts, *op. cit.*

Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2021. Prezentuję w niej wnioski z badań nad relacjami między polityką a mediami w kontekście prowadzonej przez państwa polityki informacyjnej. Partie są pomostem pomiędzy społeczeństwem a władzą, podobną rolę pełnią media. Zarówno partie, jak i media wywierają wpływ na prowadzoną przez państwa politykę informacyjną uczestnicząc w jej tworzeniu, przekazując wiadomości o niej czy komentując ją. Media są dodatkowo także instrumentami wykorzystywanymi przez państwo do rozpowszechniania informacji na temat prowadzonych działań czy zamierzeń. Dostrzegłam przy tym, że aktywność komunikacyjna państw, jej charakter, wynika między innymi z oczekiwań społecznych, co skorelowane jest z wymiarami kultury¹⁶. A oczekiwania społeczne artykułowane są przede wszystkim w państwach, w których funkcjonuje zarządzanie typu *governance*¹⁷. Upraszczając można więc zaobserwować współzarządzanie obywateli państwem i funkcjonowanie struktur sprzyjających nawiązywaniu relacji komunikacyjnych między obywatelami a państwem. W przeprowadzonej analizie wykazałam także, w jaki sposób prowadzona jest polityka informacyjna w czasie szczególnym - zagrożenia, które wystąpiło na całym świecie, a jakim jest pandemia COVID-19. Wyzaczyłam przy tym cezurę badania do września 2020 r., czyli pierwszą falę pandemii. W podjętych założeniach wyodrębniłam warstwę teoretyczną oraz warstwę empiryczną poświęconą *case studies* wybranych państw. Przyjęty przeze mnie schemat postępowania badawczego zrealizowanego i przedstawionego w monografii nie jest w pełni symetryczny, co wynika m. in. ze specyfiki państw poddanych analizie - Republika Federalna Niemiec, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, Federacyjna Republika Brazylii, Chińska Republika Ludowa. Państwa te należą do grona najważniejszych podmiotów polityki w przestrzeni oddziaływań międzynarodowych i posiadają największe rynki medialne (wyrażone osiąganymi dochodami oraz wydatkami przeznaczanymi na reklamę¹⁸). Zakres przestrzenny badań obejmował państwa europejskie oraz pozaeuropejskie, kultury – zachodnią, latynoamerykańską oraz chińską¹⁹, odnosił się także do przyjętego podziału reżimów politycznych w nawiązaniu do koncepcji zaproponowanej przez Andrzeja

¹⁶ G. Hofstede, G.J. Hofstede, *Kultury i organizacje. Zaprogramowanie umysłu*, Warszawa 2007.

¹⁷ H. Cleveland, *The Future Executive: A Guide for Tomorrow's Managers*, New York 1972.

¹⁸ Statista.com, *Largest media markets worldwide in 2017, ranked by revenue (in billion U.S. dollars)*, 05.06.2017, <https://www.statista.com/statistics/260065/largest-media-markets-worldwide/>, dostęp: 11.10.2020; A. Guttman, *Advertising spending in the world's largest ad markets in 2019 (in billion U.S. dollars)*, Statista.com, 28.09.2020, <https://www.statista.com/statistics/273736/advertising-expenditure-in-the-worlds-largest-ad-markets/>, dostęp: 11.10.2020.

¹⁹ Nawiązując do podziałów cywilizacji zaproponowanych przez Samuela Huntingtona. S. Huntington, *Zderzenie cywilizacji*, Warszawa 2007.

Antoszewskiego i Ryszarda Herbuta i wyróżniającej demokracje skonsolidowane, demokracje nieskonsolidowane oraz systemy autorytarne²⁰.

Przystępując do napisania monografii przyjąłem następujące założenia badawcze wynikające z moich wcześniejszych analiz: 1. Założenie ogólne: wypracowanie spójnych polityk informacyjnej i medialnej staje się kluczowe z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa. 2. Założenie szczegółowe doprecyzowujące założenie ogólne: wypracowanie spójnych polityk informacyjnej i medialnej staje się kluczowe z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa szczególnie w sytuacjach zagrożenia. 3. Na jakość polityki informacyjnej i jej styl wpływ ma wiele czynników: na poziomie makro są to między innymi cele polityki zagranicznej państwa, ustroj polityczny i medialny państwa oraz cechy kulturowe społeczeństwa; na poziomie mezo wpływ mają tradycja dziennikarstwa i kondycja samorządów dziennikarskich; zaś na poziomie mikro - osobowość przywódcy piastującego urząd w danym momencie historycznym. 4. Kryzys jest sytuacją specyficzną, w której skuteczność dotychczasowej polityki informacyjnej podlega weryfikacji. Przeprowadzone postępowanie badawcze miało charakter sprawdzający w jakim zakresie i które z powyższych czynników nabierają decydującego znaczenia dla skutecznej polityki informacyjnej prowadzonej w czasie kryzysu. Sformułowałam następujące hipotezy badawcze: na poziomie mikro: 1a. Mocno nacechowany osobowością przywódcy styl komunikacji determinujący kształt polityki informacyjnej państwa niesie wysokie ryzyko dezinformacji. Na poziomach mikro i mezo: 1b. Mocno nacechowany osobowością przywódcy styl komunikacji determinujący kształt polityki informacyjnej państwa wymusza kontrolę treści przekazu przywódcy przez aktorów niepaństwowych, ze szczególnym uwzględnieniem mediów i ich instytucji, a także aktorów państwowych niższych szczebli administracji państwa. Na poziomach mezo i makro: 2. Obecność nowych mediów wymusza na państwach konieczność dostosowania polityki informacyjnej do nowej sytuacji komunikacyjnej, która w dobie zagrożenia musi uwzględniać stałą obserwację przepływu informacji i dynamikę zmian postaw i opinii społeczeństwa. 3a. Zaufanie do komunikatów, których nadawcą jest państwo, jest pochodną wiarygodności przekazu: dopuszczenie do głosu ekspertów sprzyja zwiększeniu skuteczności polityki informacyjnej państwa. 3b. Zaufanie do komunikatów, których nadawcą jest państwo, jest pochodną wiarygodności przekazu: marginalizowanie czy deprecjonowanie ekspertów osłabia skuteczność polityki informacyjnej państwa. Na poziomie makro: 4a. Polityka informacyjna państwa jest pochodną charakteru kulturowego społeczeństwa i jest skuteczna tam, gdzie

²⁰ A. Antoszewski, R. Herbut, *Systemy polityczne współczesnego świata*, Gdańsk 2000, s. 27-34.

tradycyjnie występuje zaufanie do władzy, a argumentacja merytoryczna jest powszechna oraz akceptowana. 4b. Polityka informacyjna państwa jest pochodną charakteru kulturowego społeczeństwa i w państwach, w których tradycyjnie nie występuje zaufanie do władzy, a argumentacja używana w polityce informacyjnej państwa nie jest merytoryczna, dla uzyskania waloru skuteczności polityki informacyjnej konieczna jest zmiana narracji na merytoryczną. 5. W szczególnych okolicznościach kryzysu polityka informacyjna państwa musi obejmować audytoria zagraniczne.

Metody badawcze, które wykorzystałam to studium przypadków czterech państw, metoda instytucjonalno-prawna zastosowana do analiz źródeł prawa, metoda porównawcza niezbędna do określenia, jak kształtowała się polityka informacyjna przed i w trakcie pierwszej fazy pandemii oraz obserwacja pośrednia. Badania zależności zachodzących między różnymi elementami systemów umożliwiło wykorzystanie analizy systemowej. Pomocne były także ujęcia jakościowe i ilościowe, z których pierwsze posłużyły m.in. do oceny funkcjonalności rozwiązań przyjętych w wybranych państwach, drugie - przedstawieniu np. liczebności mediów oraz innych danych liczbowych istotnych dla podjętych rozważań.

Monografia składa się ze wstępu, trzech rozdziałów i zakończenia. Pierwszy z rozdziałów zatytułowany jest *Paralelizm polityczny jako perspektywa teoretyczna badań nad zależnościami między polityką i mediami* i ma charakter deskryptywno-analityczny. Podjęłam w nim kwestie pojmowania polityki, wpływu, związków zachodzących między polityką a mediami. Zwróciłam uwagę na wymiary demokracji w kontekście koncepcji demokracji medialnej i zjawiska mediatyzacji. Wyjaśniłam także pojęcie klasycznych modeli mediów oraz kategorii paralelizmu politycznego i konsekwencje jego występowania. W drugim rozdziale pt. *Polityka informacyjna państw w dobie nowych mediów* definiuję oraz omawiam znaczenie nowych mediów zarówno dla indywidualnych, jak i masowych odbiorców mediów. Rozdział ten poświęcony jest także zdefiniowaniu polityki informacyjnej państw. Przedstawiam w nim również kwestie związane z pojmowaniem zaufania jako jednego z elementów kształtujących politykę informacyjną. Ostatni z rozdziałów zawiera wyniki badań nad polityką informacyjną wybranych państw. Rozdział ten zatytułowałam: *Polityka informacyjna mocarstw w czasie kryzysu w dobie pandemii COVID-19* i jest to studium przypadków dotyczących USA, RFN, Brazylii i ChRL. Przedstawia najważniejsze wydarzenia kształtujące rynek polityczny i medialny państwa, uregulowania formalnoprawne, na podstawie których funkcjonują polityka i media, struktury i działania instytucji odpowiadających za politykę informacyjną oraz charakterystykę społeczeństw na które dana polityka informacyjna wpływa. W ostatnim rozdziale zawarłam także wnioski z badań i prognozy dotyczące przyszłości polityki

informacyjnej państw. Każdy z rozdziałów kończy się podsumowaniem. Całość dopełniają bibliografia, wykaz najważniejszych skrótów i indeksy osobowy oraz rzeczowy.

W warstwie deskrypcyjnej monografia pozwoliła na uporządkowanie wiedzy na temat relacji zachodzących między polityką a mediami z punktu widzenia nauk politycznych i nauk o komunikacji społecznej i mediach. Przyjęte hipotezy znalazły potwierdzenie w przeprowadzonym postępowaniu badawczym i w warstwie eksplanacyjnej dowiodłam, że mocno nacechowany osobowością przywódcy styl komunikacji determinujący kształt polityki informacyjnej państwa niesie wysokie ryzyko dezinformacji – hipoteza 1a. Nowe nowe media przyczyniły się do skupiania uwagi przede wszystkim na osobie lidera i rozpowszechnianych przez niego stwierdzeniach, co w przypadku niektórych przywódców wywołuje konkretny skutek – wysoki poziom dezinformacji widoczny w przestrzeni publicznej. Mocno nacechowany osobowością przywódcy styl komunikacji determinujący kształt polityki informacyjnej państwa wymusza kontrolę treści przekazu przywódcy przez aktorów niepaństwowych, ze szczególnym uwzględnieniem mediów i ich instytucji, a także aktorów państwowych niższych szczebli administracji państwa (hipoteza 1b). W wyniku przeprowadzonej analizy potwierdziłam także hipotezę 2 odnoszącą się do poziomów mezo i makro - obecność nowych mediów wymusza na państwach konieczność dostosowania polityki informacyjnej do nowej sytuacji komunikacyjnej, która w dobie zagrożenia musi uwzględniać stałą obserwację przepływu informacji i dynamikę zmian postaw i opinii społeczeństwa. Słuszne okazały się także hipoteza 3a odnosząca się do poziomów mezo i makro, stwierdzająca, że zaufanie do komunikatów nadawanych przez państwo, stanowi pochodną wiarygodności przekazu: dopuszczenie do głosu ekspertów sprzyja zwiększeniu skuteczności polityki informacyjnej i hipoteza 3b: zaufanie do komunikatów, których nadawcą jest państwo, jest pochodną wiarygodności przekazu: marginalizowanie czy deprecjonowanie ekspertów osłabia skuteczność polityki informacyjnej państwa. Przyjęte na poziomie makro założenia, a mianowicie hipoteza 4a, że polityka informacyjna państwa jest pochodną charakteru kulturowego społeczeństwa i jest skuteczna tam, gdzie tradycyjnie występuje zaufanie do władzy i argumentacja merytoryczna jest akceptowana oraz powszechna, a także hipoteza 4b, że polityka informacyjna państwa jest pochodną charakteru kulturowego społeczeństwa i w państwach, w których nie występuje zaufanie do władzy, a argumentacja używana w polityce informacyjnej państwa nie jest tradycyjnie merytoryczna, dla uzyskania waloru skuteczności polityki informacyjnej konieczna jest zmiana narracji na merytoryczną, również są słuszne. Prowadzenie aktywnej i rzetelnej (precyzyjnej i wiarygodnej, czyli takiej, którą da się zweryfikować), zgodnej z charakterem kulturowym społeczeństwa polityki

informacyjnej jest warunkiem zaufania do państwa (przykład RFN). Może uchronić przed utratą zaufania, a nawet pomóc w jego odbudowaniu (przykład USA i Brazylii). Stanie się tak, gdy aktorzy państwowi niższego szczebla oraz aktorzy niepaństwowi prowadzić zaczęły własną, niezależną od podmiotów najwyższego szczebla politykę informacyjną. Jeśli będzie ona merytoryczna i wsparta działaniami autorytetów, odwołująca się do funkcjonujących w społeczeństwie norm i wartości, uda się odbudować zaufanie do instytucji prowadzących merytoryczną politykę informacyjną. Można także zauważyć, że hipoteza numer 5 – w szczególnych okolicznościach kryzysu polityka informacyjna państwa musi obejmować audytoria zagraniczne – została potwierdzona w trakcie dociekań dotyczących polityki informacyjnej prowadzonej przez Chińską Republikę Ludową.

Zawarte w monografii analizy mają znaczenie prognostyczne i praktyczne. Wykazują, że poczynione założenie, zgodne z poglądem Iana Corneliusa²¹, iż polityka informacyjna państwa powinna być strategią, znajduje swoje uzasadnienie i może być stosowane z korzyścią dla podmiotów opracowujących politykę informacyjną państwa. Ma to też szczególne znaczenie w warunkach zagrożenia. Skraca czas niezbędny do wypracowania skutecznego sposobu komunikowania i wzmacnia zaufanie do państwa. Potwierdza legitymizację rządzących, czyli utrzymuje społeczeństwo w przekonaniu, że istniejące uregulowania są najbardziej odpowiednie w danej chwili²². Zauważam zatem, za Helen M. Ingram i Anne L. Schneider, że aby realizować politykę informacyjną podobnie jak inne polityki publiczne, konieczne jest jej zaprojektowanie (*policy design*). W tym celu powinno się wykorzystywać twarde (władza i przymus) oraz miękkie (m.in. dostarczanie informacji i wiedzy) instrumenty polityki²³. Przy czym, znów analogicznie z Ingram i Schneider, utrzymuję, że bardziej skuteczne jest korzystanie z miękkich instrumentów. Działania z ich użyciem wzmacniają poczucie bezpieczeństwa, co z kolei pozwala na podtrzymanie, a nawet wypracowanie czy odbudowanie zaufania do państwa. Wnioski płynące z przeprowadzonych badań mogą więc zostać wykorzystane do przygotowywania przez państwa skutecznej polityki informacyjnej.

Polityka informacyjna państwa jest silnie artykułowana poprzez partie. Te, które w danym momencie akurat współrządzą lub rządzą samodzielnie najsilniej werbalizują wytyczne władzy. Możliwość wpływu na kształt polityki informacyjnej państwa mają także

²¹ I. Cornelius, *Information policies and strategies*, London 2010.

²² Parafrazując S.M. Lipseta, *Some Social Requisites of Democracy: Economic Development and Political Legitimacy*, „The American Political Science Review” 1959, Vol. 53, No. 1, s. 86, https://scholar.harvard.edu/files/levitsky/files/lipset_1959.pdf, dostęp: 15.10.2021.

²³ H. M. Ingram, A. L. Schneider, *Behavioral assumptions of policy tools*, „The Journal of Politics” 1990, t. 52, nr 2, s. 513.

inne partie relewantne zdolne do wywierania nacisku na władzę, choć same jej w danym momencie niesprawujące. Funkcjonowanie silnej opozycji czy silnych ośrodków władzy niższego szczebla ma realny wpływ na prowadzoną politykę informacyjną państwa. W zależności od tego, jak wygląda scena polityczna w danym państwie, partie opozycji mogą wzmacniać przekaz zawarty w polityce informacyjnej państwa lub go osłabiać. Inną kwestią pozostaje oczywiście to, na ile podmioty sprawujące władzę są skłonne do akceptowania uwag płynących ze strony opozycji i na ile silna jest opozycja. W monografii pt. *Polityka i media a kryzys zaufania. Polityka informacyjna mocarstw w czasie zagrożenia* wykazuję, że w czasie zagrożenia współpraca partii z różnych stron sceny politycznej pozytywnie wpływa na poczucie bezpieczeństwa społeczeństwa. Inne postawy to poczucie osłabiają, prowadząc do utraty zaufania do ośrodka rządzącego i wpływając na osłabienie skuteczności prowadzonych przez państwo działań. Monografia, co podkreślono w recenzjach wydawniczych, wpisuje się w dyskusję nad polityką informacyjną pojmowaną jako polityka publiczna i jest pierwszym opracowaniem przedstawiającym zagadnienie w warunkach zmian zachodzących pod wpływem występowania powszechnego zagrożenia, może się więc stać przyczynkiem do kolejnych dyskusji naukowych.

Moje badania nad zmianami zachodzącymi w systemach partyjnych, szczególnie w RFN, pozwoliły mi także na wyznaczenie prawidłowości zachowań społeczeństw we współczesnych państwach. W demokracjach skonsolidowanych zaufanie w przestrzeni politycznej przekłada się na stabilność sceny partyjnej. Jednocześnie wskazuję, że także w tego typu demokracjach, gdy społeczeństwo będzie niezadowolone z działań władz, co może być również konsekwencją nieumiejętnie prowadzonej polityki informacyjnej, powstaną nowe ruchy społeczne i polityczne. Cechować je będzie duża dynamika zmian. W swoich hasłach programowych często będą się odwoływać do lęków i stereotypów, co jest skuteczne w pozyskiwaniu kapitału politycznego w czasie rozczarowania polityką prowadzoną przez partie, które rządzą lub współrządzą. W badaniach dowodzę jednak, że istnieje sposób, by partie funkcjonujące już w systemie, które tracą poparcie społeczne, mogły zneutralizować wydźwięk poglądów głoszonych przez nowe ruchy społeczne czy polityczne. Może to nastąpić w wyniku przejęcia, modyfikacji i dostosowania haseł zaczerpniętych z retoryki nowych ruchów do narracji partii zakorzenionych już w systemie. Wykazując zbieżność przejętych sloganów z własnymi hasłami programowymi partie nadają problemom znaczenie systemowe i przekonują, że są to kwestie istotne także dla nich. Takie działania pozbawiają nowe ruchy czy partie argumentów i osłabiają ich siłę oddziaływania. Umiejętność przejmowania i neutralizowania konfliktów wynikających z narastających problemów społecznych zależy

jednak od charakteru kulturowego społeczeństwa. W państwach, w których władza tradycyjnie cieszy się zaufaniem jest łatwiejsze. O ewolucji systemów partyjnych oraz języka komunikowania traktują moje publikacje: K. Kamińska-Korolczuk, *Zmiany w kształcie systemu partyjnego Republiki Federalnej Niemiec na przełomie XX i XXI wieku* [w:] K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), *Wybrane systemy polityczne i partyjne - wyzwania i prognozy*, seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2018, s. 47-66 (w pracy tej zwracam również uwagę na funkcjonowanie w systemie partyjnym RFN partii półpiwotalnych, o ograniczonej zdolności koalicyjnej, znajdujących się po lewej stronie osi polaryzacji²⁴ poza centrum wyznaczonym przez tę oś); K. Kamińska-Korolczuk, *Fragmentacja systemu partyjnego RFN wynikająca z procesów migracyjnych* [w:] A. Adamczyk, A. Sakson, C. Trosiak (red.), *Migranci i mniejszości jako obcy i swoi w przestrzeni polityczno-społecznej*, Wydawnictwo Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Poznań 2019, s. 213-227; K. Kamińska-Korolczuk, *Nowy prawicowy populizm w niemieckim systemie partyjnym* [w:] K. Walecka, K. Wojtas (red.), *Nowe partie i ruchy polityczne: praktyka i idee współczesnych demokracji*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Warszawa 2017, s. 89-106; K. Kamińska-Korolczuk, *Między ryzykiem a korzyścią - znaczenie zmian wprowadzanych w polityce imigracyjnej dla systemów politycznych wybranych państw Unii Europejskiej* [w:] K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), *Uczestnictwo polityczne w ujęciu teoretycznym i praktycznym*, seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2016, s. 94-135; K. Kamińska, *Dobrodziejstwa populizmu na przykładzie Francji*, „Gdańskie Studia Międzynarodowe” 2011, vol. 9, nr 1-2, s. 105-114.

W prowadzonych badaniach szeroko postrzegam rolę mediów przyjmując, że są nie tylko przekaznikiem informacji, lecz i mogą być kreatorem zmian. W obliczu postępującej mediatyzacji polityki stanowią podstawowe źródło informacji, posiadają także realną możliwość wpływania na odbiór polityki informacyjnej państwa przez społeczeństwo. Pamiętać przy tym należy, że politykę informacyjną państwo prowadzi także bezpośrednio, spotykając się z obywatelami bez pośrednictwa mediów. Zagadnienia takie jak mediatyzacja i teoria demokracji medialnej zwróciły moją uwagę także na zachowania i osobowość liderów ugrupowań politycznych i najważniejszych osób w państwach. Dopasowywanie się polityków

²⁴ Wyrażenie „oś polaryzacji” pochodzi z koncepcji Anthony’ego Downsa, A. Downs, *An Economic Theory of Democracy*, Nowy Jork 1957, s. 48-50.

do logiki mediów²⁵ przekłada się na styl polityki prowadzonej przez aktorów politycznych. O wykorzystywaniu agresywnego języka w polityce i dopasowywaniu się do logiki mediów napisałam m.in. w przedstawionej już powyżej monografii, jak i w publikacji: K. Kamińska-Korolczuk, *Wpływ mowy nienawiści zawartej w wypowiedziach przedstawicieli partii Alternatywa dla Niemiec na zmiany zachodzące w systemie zarządzania mediami w RFN*, „Zarządzanie Mediami” 2021, vol. 9, nr 1, s. 17-36. Celem artykułu było przedstawienie wprowadzonych rozwiązań prawnych regulujących funkcjonowanie i zarządzanie systemem medialnym w RFN, które wprowadzono w życie pod wpływem zmian w stylu prowadzonego dyskursu publicznego. Analiza doprowadziła do wniosków, że nowy prawicowy populizm zmienił styl komunikacji na niemieckiej scenie politycznej i wpłynął na podejmowane przez ustawodawcę decyzje o wdrożeniu prawa dopuszczającego kontrolę informacji udostępnianych w mediach społecznościowych. Współpraca większości relewantnych partii niemieckich, której celem było dążenie do eliminowania mowy nienawiści jest jednym z aspektów projektowania polityki informacyjnej państwa - *policy design*.

W podejmowanych przeze mnie badaniach rozpatruję także zmiany zachodzące w aktywności społeczno-politycznej społeczeństw m.in. pod wpływem nowych mediów. Wnioski przedstawiam w publikacjach: K. Kamińska-Korolczuk, *Aktywność młodych ludzi w nowych mediach i w rzeczywistości społeczno-politycznej* [w:] K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), *Uczestnictwo polityczne w ujęciu teoretycznym i praktycznym*, seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2017, s. 49-68 oraz w artykule analizującym tę samą kwestię szerzej: K. Kamińska-Korolczuk, *The internet, social media, attractiveness of the message and electoral participation - dependencies and forecasts for the future*, „Kognitywistyka i Media w Edukacji” 2017, nr 2, s. 35-51. Spadek zainteresowania sprawami publicznymi widoczny jest w różnych systemach politycznych niezależnie od tego, jak wiele czasu upłynęło w państwie od momentu wprowadzenia zasad i struktur demokracji. Niższa partycypacja dominuje w grupie ludzi młodych, w której, generalizując, najliczniej występują jednostki obojętne lub niechętnie podejmowaniu aktywności społeczno-politycznej. Nie zmienia się to nawet wówczas, gdy państwo prowadzi politykę informacyjną w atrakcyjnej formie skierowanej celowo do młodego pokolenia. Korzystanie z nowych mediów czy możliwość głosowania w wyborach dzięki wykorzystaniu technologii nie przekłada się na wzrost partycypacji politycznej. Może co prawda wpłynąć na wypracowanie indywidualnych

²⁵ D. McQuail, *Teoria komunikowania masowego*, Warszawa 2020, s. 330–331.

postaw politycznych, nie powoduje jednak trwałego wzrostu partycypacji w grupie młodych osób. Według nich działania związane z polityką są niewystarczająco atrakcyjne, a zmiany zachodzące w systemach politycznych zbyt wolne i niewspółmierne do oczekiwań. To, co determinowało zachowania społeczne, czyli pewna stabilność poglądów politycznych także uległo wyraźnym przeobrażeniom. W publikacji K. Kamińska, *Rola dobrobytu w kształtowaniu zachowań wyborczych na przykładzie Republiki Federalnej Niemiec*, „Studia Ekonomiczne. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach” 2012, nr 102, s. 50-58 wskazuję z kolei, że wzrost zamożności społeczeństw wpływa pozytywnie na świadomość społeczną²⁶, jednak nie musi wiązać się z potrzebą partycypacji wyborczej. Na nią większy wpływ będą miały znajomość zasad funkcjonowania w przestrzeni publicznej, dostęp do edukacji i umiejętność wnioskowania wynikająca choćby z samodoskonaleniem się jednostek. Obok rozważań teoretycznych, które wzbogacają reprezentowaną dyscyplinę naukową, wyniki moich badań dostarczają także wiedzy praktycznej pozwalającej poznać mechanizmy funkcjonowania współczesnych społeczeństw w dobie kryzysu partycypacji i zmian pokoleniowych w postrzeganiu czym jest polityka i jak wyznaczane są jej granice.

Wyjazdy naukowe m.in. do Estonii i współpraca z zagranicznymi ośrodkami naukowymi stały się dla mnie inspiracją do przeprowadzenia badań, których efektami są rozdziały i artykuły naukowe poruszające temat ewolucji systemów medialnych w państwach, w których w XX w. dokonała się transformacja systemowa. Celem badań, z których wnioski przedstawiam w: K. Kamińska-Korolczuk, B. Kijewska, *The history of the internet in Estonia and Poland* [w:] G. Goggin, M. McLelland (red.), *The Routledge companion to global internet histories*, Routledge, New York - London 2017, s. 135-150, K. Kamińska-Korolczuk, *Facebook jako element zarządzania strategicznego czy kula u nogi nadawców? Przykład Estonii i Polski*, „Zarządzanie Mediami” 2015, vol. 3, nr 3, s. 181-196, K. Kamińska-Moczyło, *Die Entwicklung der Medienmärkte von Estland und Lettland* [w:] M. Łosiewicz, A. M. Ryłko-Kurpiewska (red.), *Media, business, culture. Social and political role of the media*, vol. 2, TrueSight - Novae Res, Kinvara-Gdynia 2015, s. 79-101, K. Kamińska-Moczyło, *Z przemian estońskich mediów publicznych w procesie transformacji*, „Zeszyty Prasoznawcze” 2012, vol. 55, nr 3, s. 63-75 było wskazanie uwarunkowań rozwoju systemów medialnych i ocena skuteczności wprowadzanych rozwiązań oraz sposobów realizacji zamierzeń dotyczących zmian w polityce medialnej i informacyjnej. Za szczególnie wartościowe uważam doświadczenie związane

²⁶ Świadomość społeczną pojmowaną w sposób zbliżony do koncepcji Émile Durkheima jako zbiór wyobrażeń i zachowań większości przedstawicieli społeczeństwa kształtujący się na podstawie pojęć, poglądów, itp. É. Durkheim, *Elementarne formy życia religijnego. System totemiczny w Australii*, Warszawa 2010, s. 1-7.

z szeroko zakrojoną współpracą międzynarodową podczas powstawania publikacji *The Routledge companion to global internet histories*. Przygotowanie rozdziału (wraz z dr Barbarą Kijewską) wiązało się z koniecznością dostosowania treści do odbiorców także spoza Europy. Dla nich część zagadnień, oczywista dla czytelników z Europy Środkowo-Wschodniej, była niezrozumiała i wymagała bardziej rozbudowanych opisów w części dotyczącej przyczyn ewolucji systemów. Jak się okazuje, prowadzenie badań, których początkowym efektem jest opracowanie deskrypcyjne, w określonych warunkach może spełniać istotną funkcję eksplanacyjną. Konsekwencją współpracy z australijskim ośrodkiem naukowym jest także artykuł K. Kamińska-Korolczuk, *Facebook jako element zarządzania strategicznego czy kula u nogi nadawców? Przykład Estonii i Polski*, „Zarządzanie Mediami” 2015, vol. 3, nr 3, s. 181-196, w którym wskazuję konsekwencje dywersyfikowania dostępu do proponowanych w mediach treści i dynamiki kontaktów z czytelnikami – odbiorcami mediów społecznościowych. Zwracając uwagę na zjawisko konwergencji mediów dowodzę, że oficjalne profile prowadzone na portalu Facebook przez nadawców nie były istotnym kanałem komunikacji z czytelnikami. Dla większości poddanych badaniu dzienników profil na Facebooku był traktowany najczęściej jako po prostu dodatkowa przestrzeń reklamowa. Konkluzja z badania, choć zauważyć należy, że w przypadku badań nad nowymi nowymi mediami dynamika zmian zachodząca na tym rynku mediów jest duża, zawiera się w bardzo praktycznym wniosku - do prowadzenia profili w mediach społecznościowych potrzebne są osoby do tego przygotowane i znające zasady działania tego rodzaju kanałów informacji. Pozwala to na bardziej skuteczne wykorzystanie potencjału, jaki te media ze sobą niosą. Obok zagadnień dotyczących rozwoju rynków medialnych badania nad mediami Estonii i Łotwy pozwoliły mi dostrzec, jak istotną rolę odgrywają media w społeczeństwach wielokulturowych, niejednorodnych, składających się z wielu mniejszości z jedną dominującą. Szczególnie wówczas, gdy jest ona wspierana informacyjnie przez sąsiadujące silne i wpływowe państwo, w tym przypadku Rosję. W takiej sytuacji polityka informacyjna państwa małego powinna być prowadzona w sposób uwzględniający cechy kulturowe tych części społeczeństwa, które stanowią mniejszości narodowe. Respektowanie ich odmienności kulturowej wpływa na poczucie bezpieczeństwa wszystkich stron relacji, implikuje też zaufanie mniejszości do władzy państwa pobytu i zwiększa skuteczność prowadzonych polityk publicznych. Wyniki moich badań przydatne są w diagnozowaniu zjawisk relewantnych dla zrozumienia istoty relacji zachodzących w społeczeństwach wielonarodowych. Zagadnienia te poruszam w rozdziale recenzowanej monografii: K. Kamińska-Korolczuk, *Media w społeczeństwie wielonarodowościowym: przykład Estonii i Łotwy* [w:] Ł. Fijałkowski, E. Stadtmüller (red.),

Normy, wartości i instytucje we współczesnych stosunkach międzynarodowych, t. 2, Wydawnictwo Rambler, Warszawa 2015, s. 443-459 oraz artykułach naukowych: K. Kamińska-Korolczuk, *Wpływ mniejszości narodowych zamieszkujących Estonię i Lotwę na rozwój systemów medialnych państw pobytu*, „Cywilizacja i Polityka” 2017, nr 15, s. 375-390 i K. Kamińska-Korolczuk, *Influence of the media on the integration of society in multinational states on the example of the Russian - language media in Estonia*, „European Journal of Transformation Studies” 2017, vol. 5, nr 2, s. 5-17.

Jednym z istotnych aspektów, na który także zwracam uwagę w badaniach, a który dopełnia pulę zagadnień istotnych dla zrozumienia czym jest polityka informacyjna jako polityka publiczna państwa to zmiana relacji na linii władza-obywatele. Wspomniane już działania w myśl zasady *governance* prowadzą do wypracowania oczekiwań społecznych dotyczących rozszerzania sfery współrzędzenia. Wyraża się to m.in. chęcią uzyskiwania dostępu do informacji publicznej. Wynik analizy dotyczącej tego aspektu przedstawiam w rozdziale: K. Kamińska-Moczyło, *Dostęp do informacji publicznej: w poszukiwaniu dobrych praktyk, Niemcy, Estonia i Polska* [w:] A. Lusińska, A. Kalinowska-Żeleźnik (red.), *Dostęp do informacji publicznej: wybrane aspekty teorii i praktyki*, Polskie Towarzystwo Ekonomiczne. Oddział Gdańsk, Gdańsk 2014, s. 58-78. Celem badań było przedstawienie wdrażanych rozwiązań i wniosków na temat skuteczności przyjętych praktyk w wybranych państwach. Z dociekań wynika, że choć na państwa nałożony został obowiązek udzielania informacji publicznej, to problemy z jej udostępnieniem w większym stopniu dotyczą państw dużych i niewystarczająco zdigitalizowanych, jak np. RFN. Jednocześnie podkreślić należy, że każde z badanych państw podejmuje wysiłki zmierzające do wprowadzenia korzystnych dla obywateli rozwiązań. Część problemów nie wynika tylko z braków technologicznych, lecz z nastawienia urzędników do procesu przekazywania informacji publicznej i uznaniowego interpretowania tego, co należy za tę informację uznać.

Ważną częścią moich działań naukowych jest współpraca z osobami z różnych polskich ośrodków badawczych. Współredakcja naukowa publikacji składających się na osiągnięcie naukowe: *Wybrane systemy polityczne i partyjne - wyzwania i prognozy*, K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), (recenzenci wydawniczy prof. dr hab. R. Zenderowski i dr M. Winćławska), seria: *Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych*, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2018, 181 s. oraz *Zmiany w systemach politycznych w Europie i na świecie*, K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), seria: *Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych*, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2017,

284 s. świadczyć może o wypracowaniu szerokiego spektrum współpracy i zaufania, jakim mnie obdarzono. Wymienione powyżej monografie są rezultatem zorganizowanych z moim współudziałem konferencji naukowych. Celem konferencji było przedstawienie wyników badań, poddanie ich krytyce oraz rozpropagowanie rezultatów dociekań nie tylko w środowisku akademickim, lecz i szerokiej publiczności, która uczestniczyła w debatach, panelach, miała możliwość zapoznania się z efektami badań dzięki relacjom w mediach. Efekty tej współpracy są wymierną korzyścią nie tylko dla badaczek i badaczy oraz zainteresowanych czytelników, stanowiąc także źródło wiedzy dla decydentów i praktyków.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

Istotna aktywność naukowa prowadzona przeze mnie w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury związana jest ze współpracą międzynarodową, jak i krajową prowadzoną w ramach projektów naukowych i publikacyjnych, z przygotowywaniem recenzji dla zagranicznych i krajowych czasopism naukowych oraz prezentowaniem wyników badań podczas zagranicznych i krajowych konferencji naukowych w ramach paneli proponowanych jako efekt współpracy między naukowcami z różnych ośrodków naukowych. Działalność tę przedstawiam poniżej w porządku chronologicznym z podziałem na współpracę i aktywność z ośrodkami i instytucjami zagranicznymi oraz krajowymi:

współpraca z ośrodkami zagranicznymi

1. W roku 2021 byłam ekspertką oceniającą badawcze wnioski projektowe składane w Programie SASPRO 2 funkcjonującym w ramach działań Horyzont 2020 Marie Skłodowska-Curie COFUND realizowanych przez trzy wiodące organizacje naukowe i badawcze Słowacji: Słowacką Akademię Nauk, Uniwersytet Comeniusa w Bratysławie i Słowacki Uniwersytet Technologiczny w Bratysławie.

2. W latach 2017-2020 byłam wykonawczynią w projekcie Erasmus+ Jean Monnet Modules pt. „Energy for the Future. European studies to challenges in the European Union” (nr 587453-EPP-1-2017-1-PL-EPPJMO-MODULE) finansowanym ze źródeł Komisji Europejskiej. Uczestniczyłam w opracowaniu podręcznika do wykładów fakultatywnych p.t. „Komunikowanie społeczne o środowisku”, realizacji wykładów dla ponad 200 studentów na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. Byłam także odpowiedzialna za opracowanie i opublikowanie kursu e-learningowego p.t. „Wyzwania polityczne dla obszaru Unii Europejskiej” na platformie Portalu Edukacyjnego Mestwin Uniwersytetu Gdańskiego.

3. Efektywnie współpracuję z Wydziałem Nauk Społecznych Instytutem Nauk Społecznych Uniwersytetu Tartu w Estonii. Aktywność ta realizowana jest w ramach stowarzyszenia Baltic Association for Media Research (BAMR) założonego przez Peetera Vihalemma w 1983 r. Członkiem BAMR jestem od 2016 r. Inicjatywa skupia naukowców z Estonii, Łotwy, Litwy i Polski. Wyniki badań publikowane są m. in. podczas międzynarodowych konferencji naukowych. W ramach tej współpracy przedstawiałam referaty podczas 13. konferencji - Conference on Baltic Studies in Europe (CBSE) 2019, „Baltic Solidarity”, którą 26-27 czerwca 2019 r. zorganizował Uniwersytet Gdański w Europejskim Centrum Solidarności w Gdańsku. Podczas konferencji prowadziłam panel „Changing role of media in the Baltic societies” oraz brałam udział w panelu „Communication and Language” wygłaszając referat „Specifics of the communication via social media in the most important Estonian dailies. A comparative perspective”. W 2017 r. uczestniczyłam w 12. konferencji z cyklu Conference on Baltic studies in Europe (CBSE), „The Baltic states at 99: past, present, future”, która miała miejsce 19-21 czerwca 2017 r. na Uniwersytecie Łotewskim w Rydze. Prowadzona przez BAMR sesja nosiła tytuł: „Stand in Baltic media - different pathways, common concerns I, II & III”, przedstawiłam referat pt. „The Estonian and Latvian media research from a Polish point of view”. W 2016 r., podczas 9. konferencji z cyklu International Central and East European Media Conference (CEECOM) zatytułowanej „Estonia, Media and Communication studies: bridging disciplines, bridging countries”, która odbyła się 15-18 czerwca na Uniwersytecie Tartu w Estonii przedstawiłam wyniki moich badań wygłaszając referat pt. „The use of social media in the activities of political parties and new sociopolitical movements” w sesji zatytułowanej „Social Media and Mediatization”. Współpraca w ramach BAMR wywiera także istotny wpływ na przygotowane przeze mnie publikacje: K. Kamińska-Korolczuk, *Influence of the media on the integration of society in multinational states on the example of the Russian - language media in Estonia*, „European Journal of Transformation Studies” 2017, vol. 5, nr 2, s. 5-17, K. Kamińska-Korolczuk, *The internet, social media, attractiveness of the message and electoral participation - dependencies and forecasts for the future*, „Kognitywistyka i Media w Edukacji” 2017, nr 2, s. 35-51, K. Kamińska-Korolczuk, *Wpływ mniejszości narodowych zamieszkujących Estonię i Łotwę na rozwój systemów medialnych państw pobytu*, „Cywilizacja i Polityka” 2017, nr 15, s. 375-390, K. Kamińska-Korolczuk i Barbara Kijewska, *The history of the internet in Estonia and Poland* [w:] G. Goggin, M. Mclelland (red.), *The Routledge companion to global internet histories*, New York - London 2017, Routledge, s.135-150, K. Kamińska-Korolczuk, *Estonia i Łotwa - polityka naturalizacyjna i stosunek do migracji* [w:] A. Adamczyk, A. Sakson, C. Trosiak

(red.), *Między tolerancją a niechęcią: polityka współczesnych państw europejskich wobec migrantów i mniejszości*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Poznań 2017, s. 77-90 oraz przygotowywane wystąpienia w ramach innych konferencji np. podczas III Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej, *Polska i Europa w dobie migracji. Postawa władz i społeczeństw europejskich wobec mniejszości narodowych, etnicznych i migrantów*, referat: *Estonia i Łotwa wobec problemów odnoszących się do mniejszości narodowych i migracji*, Poznań 11-12.05.2017 r. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, V Ogólnopolskiej Konferencji Bałtyckiej, *Europa Bałtycka wobec czynników globalnej destabilizacji*, referat: *Partycypacja polityczna w Estonii*, Gdańsk 04.04.2017 r., Uniwersytet Gdański.

4. W latach 2015-2017 w ramach współpracy z Wydziałem Mediów i Komunikacji Uniwersytetu w Sydney w Australii oraz wydawnictwem Routledge uczestniczyłam w przedsięwzięciu naukowym, którego celem było przygotowanie książki przedstawiającej rezultaty badań 57 naukowców m.in. z Australii, Austrii, ChRL, Danii, Finlandii, Francji, Indonezji, Izraela, Japonii, Kataru, Singapuru, Polski, Portugalii, USA i Wielkiej Brytanii. Projektem, w ramach grantu pozyskanego z Australian Research Council, koordynowali prof. Gerard Goggin, Uniwersytet w Sydney Australia, prof. Mark McLelland, Uniwersytet w Wollongong Australia oraz dr Emily van der Nagel, Uniwersytet w Swinburne Australia. Współpracę przy napisaniu rozdziału do książki „The Routledge Companion to Global Internet Histories” pod redakcją prof. G. Goggina i prof. M. McLellanda rozpoczęłam w maju 2015 r. Kolejnym jej etapem było podpisanie umowy z Wydawnictwem Informa UK Limited Taylor & Francis/Routledge z siedzibą w Nowym Jorku. Napisanie i dostosowanie do wymagań redakcji oraz przygotowanie do druku rozdziału przygotowanego przeze mnie i dr Barbarę Kijewską pt. „The history of the internet in Estonia and Poland” trwało do maja 2016 r. Książka została wydana przez The Routledge Companion w lutym 2017 r.

5. Od 2016 r. współpracuję z fundacją Europe Our House, Instytutem Badań nad Polityką Europejską oraz Wydziałem Nauk Społecznych Uniwersytetu Świętych Cyryla i Metodego w Trnawie, Słowacja, pełniąc funkcję recenzentki „European Journal of Transformation Studies” (ISSN: 2298-0997) czasopisma indeksowanego w Web of Science, ERIH PLUS, wydawanego przez wymienione powyżej instytucje oraz Wydział Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego.

6. Od 2016 r. jestem także recenzentką czasopisma naukowego „Communication Today” (ISSN: 1338-130X) wydawanego przez Wydział Komunikacji Masowej Uniwersytetu Świętych Cyryla i Metodego w Trnawie, Słowacja, indeksowanego w bazach: Cabell's

Directories, CEJSH, EBSCO, CEEOL, ProQuest, Ulrich's Periodicals Directory, Index Copernicus, ERIH PLUS and Emerging Sources Citation Index (ESCI) – Web of Science Core Collection.

7. Od 12.05.2013 do 18.05.2013 r. odbyłam staż naukowy w Uniwersytecie w Bremen, Niemcy, w ramach programu Lifelong Learning Programme - LLP ERASMUS/TSM 2012-2013 - ERASMUS Staff Mobility - Teaching Assignments by Higher Education Institutions Teaching Staff and by Invited Staff from Enterprises.

8. Od 17.12.2011 r. do 03.01.2012 r. przeprowadzałam kwerendę biblioteczną w Forschungsinstitut für Politische Wissenschaft und Europäische Fragen Uniwersytetu w Kolonii, Niemcy. Efektami wyjazdu były m.in. publikacje: *Rola dobrobytu w kształtowaniu zachowań wyborczych na przykładzie Republiki Federalnej Niemiec*, „Studia Ekonomiczne: Zeszyty Naukowe Wydziałowe Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach” 2012, nr 102, s. 50-58 oraz *Polityka rodzinna w hasłach programowych relewantnych partii politycznych Republiki Federalnej Niemiec* [w:] *Umiejdzynarodowienie polskiej polityki społecznej: aspekty globalne i europejskie*, K. Głębicka, M. Kubiak red., Polskie Towarzystwo Polityki Społecznej i Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2013.

współpraca z ośrodkami krajowymi:

1. Od roku 2020 ponownie pełnię funkcję członkini zarządu stowarzyszenia Polskiego Towarzystwa Geopolitycznego (PTG) (kadencja 2017-2020 członkini zarządu ds. specjalnych, kadencja 2020-2023 członkini zarządu ds. mediów i PR). W stowarzyszeniu, w którego pracach uczestniczę od 2015 r. Jestem także ekspertką i przewodniczącą komisji geopolityki Europy. PTG, obok prowadzonej działalności badawczej i popularyzatorskiej, wydaje m.in. czasopismo naukowe pt. „Przegląd Geopolityczny” (ISSN: 2080-8836 – druk, 2392-067X – online) indeksowane w bazach: CEEOL, Index Copernicus, ERIH PLUS, BazHum a od 2021 r. umieszczone także we włoskim wykazie czasopism naukowych ANVUR (Agenzia Nazionale di Valutazione del Sistema Universitario e delle Ricerca), którego jestem recenzentką. Recenzje przygotowuję od 2016 r. regularnie do każdego z tomów kwartalnika. Od roku 2020 pełnię funkcję redaktor tematycznej - zajmuję się geopolityką regionalną, jestem także redaktor językową.

2. W latach 2018-2019 współpracowałam z Centrum Innowacji, Transferu Technologii i Rozwoju Fundacja Uniwersytetu Śląskiego oraz Instytutem Nauk Politycznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach pełniąc funkcję recenzentki czasopisma naukowego „Political Preferences” (ISSN: 2450-873X) indeksowanego w bazach BazHum, CEJSH - The Central

European Journal of Social Sciences and Humanities, PBN - Polska Bibliografia Naukowa, CEEOL, IC Journals Master List i ERIH PLUS.

3. W latach 2013 - 2017 brałam udział w przedsięwzięciu koordynowanym przez dr Aleksandrę Matykiewicz z Instytutu Europeistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego i dr hab. prof. UJ Monikę Ślufińską z Instytutu Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Jagiellońskiego. Efektem tej współpracy są napisane przeze mnie dwa rozdziały „Estonia” oraz „Łotwa” zawarte w książce A. Matykiewicz-Włodarskiej, M. Ślufińskiej (red.), *Systemy medialne państw Unii Europejskiej. Nowe kraje członkowskie*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2014, s. 383. W ramach współpracy przygotowałam także recenzję wydawniczą drugiego tomu opracowania przygotowanego pod redakcją A. Matykiewicz-Włodarskiej i M. Ślufińskiej, *Systemy medialne państw Unii Europejskiej. Kraje pierwszej piętnastki*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2016, 379 s.

4. W okresie od 27.06.2005 r. do 31.03.2008 r. byłam wykonawczynią w projekcie Agenda Bezdomności – Standard Aktywnego Powrotu na Rynek Pracy finansowanym z Programu Operacyjnego – Program Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL dla Polski 2004-2006. Organizacjami odpowiedzialnym realizację zadań projektu były Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta Koło Gdańskie, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Sopocie, Pomorska Izba Rzemieślnicza Małych i Średnich Przedsiębiorców w Gdańsku, Uniwersytet Gdański oraz Pomorskie Forum na rzecz Wychodzenia z Bezdomności. Moim zadaniem, jako wykonawczynie pracującej w ramach Działu analiz, badań i standaryzacji była współpraca naukowa i merytoryczna dotycząca problemu reintegracji społecznej i zawodowej osób bezdomnych, wypracowanie oraz wdrożenie fakultetu uniwersyteckiego poświęconego wykluczeniu społecznemu. W ramach projektu brałam udział w szkoleniach dotyczących wykluczenia społecznego, opracowałam rozdział podręcznika do wypracowanego fakultetu poświęconemu bezdomności oraz przeprowadziłam wykłady. Zdobytą podczas pracy nad projektem wiedzę i umiejętności wykorzystałam np. przygotowując publikacje: K. Kamińska-Korolczuk, *Polowanie na świnię - czyli efektywność działań państwa w zapewnianiu bezpieczeństwa socjalnego rodzinom dzięki uelastycznianiu form i czasu pracy rodziców, przykład Republiki Federalnej Niemiec* [w:] M. Leszczyński, M. Kubiak red., *Polityka społeczna dla bezpiecznego rozwoju*, Gdańsk 2015, s. 209-227, Katarzyna Kamińska, *Systemy pomocy ludziom bezdomnym w wybranych państwach Europy Zachodniej* [w:] M. Dębski, K. Stachura, *Oblicza bezdomności*, Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2008, s. 46-61.

Wyniki swoich badań przedstawiałam podczas konferencji naukowych organizowanych przez ośrodki zagraniczne i krajowe. Po uzyskaniu stopnia doktora wzięłam udział

w 59 konferencjach, w tym 41 ogólnopolskich, 15 międzynarodowych oraz 3 zagranicznych. Szczegółowe informacje na temat konferencji i tematów przedstawionych na nich wystąpień znajdują się w załączniku pt. *Wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny*.

Istotne dla mojej działalności badawczej jest także kierowanie projektami naukowymi:

1. Od 31.03.2021 kieruję projektem badawczym pt. *Polityka informacyjna państw i organizacji w czasie kryzysu wywołanego pandemią COVID-19 - międzynarodowe badania porównawcze* realizowanym w Uniwersytecie Gdańskim w ramach Programu małych grantów – UGrants, nr 1220/62/2021. Prowadzę badania nad zmianami w kształcie polityki publicznej i analizuję różnice przed wystąpieniem globalnego zagrożenia i w czasie jego występowania.

2. W latach 2017-2020 kierowałam projektem badawczym pt. *Partie, media i partycypacja - ciągłość i zmiana* realizowanym na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. Celem działań projektowych było prowadzenie interdyscyplinarnych badań nad systemami partyjnymi, medialnymi, paralelizmem politycznym i wpływem komunikowania przy wykorzystaniu mediów na partycypację polityczną. W ramach projektu m.in. odbyłam wyjazdy badawcze do Estonii i na Łotwę, przedstawiałam rezultaty badań podczas konferencji krajowych i zagranicznych oraz w licznych publikacjach. Wnioski płynące z badań projektowych przyczyniły się także do powstania monografii *Polityka i media a kryzys zaufania. Polityka informacyjna mocarstw w czasie zagrożenia*.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę

6.1. Osiągnięcia dydaktyczne

Moja aktywność dydaktyczna koncentruje się przede wszystkim na trzech kierunkach studiów prowadzonych w Instytucie Politologii Uniwersytetu Gdańskiego: bezpieczeństwie narodowym, dyplomacji i politologii. Wiodącymi przedmiotami, których zajęcia prowadzę są: Partie polityczne i systemy partyjne na świecie, Współczesne systemy polityczne, Teoria i praktyka działań politycznych, Komunikacja międzykulturowa, Fake news jako instrument polityki, Mediatyzacja życia społecznego, Ochrona własności intelektualnej. Prowadziłam także ćwiczenia i wykłady m.in.: Metod i technik badań politologicznych, Teorii polityki, Wstępu do nauki o polityce, Komunikowania społecznego o środowisku, Mediów jako narzędzi informacji i dezinformacji, Kto kim rządzi czyli mediatyzacja polityki, Architektury w polityce i polityki w architekturze oraz Seminarium licencjackie. Odbywałam także zajęcia przedmiotu

Współczesne systemy polityczne na kierunku historia Uniwersytetu Gdańskiego oraz prowadziłam fakultety wydziałowe dla osób studiujących różne kierunki studiów w ramach Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, jak np. Kto kim rządzi czyli mediatyzacja polityki i wykład ogólnouczelniany pt. Polityka w mediach media w polityce, który był adresowany do osób studiujących na wszystkich wydziałach Uniwersytetu Gdańskiego.

Pod moją opieką naukową napisano 27 prac licencjackich, recenzowałam także liczne prace licencjackie napisane pod opieką innych promotorów z Instytutu Politologii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. W 2015 r. otrzymałam medal Komisji Edukacji Narodowej. Jestem także współautorką programu studiów kierunku dyplomacja wprowadzonego w Instytucie Politologii na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, który został uruchomiony w roku akademickim 2015-2016 i cieszy się niesłabnącą popularnością. We wrześniu 2021 r. zostałam wydziałową koordynatorką Międzydziedzinowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych uruchomionych w 2021 r. w Uniwersytecie Gdańskim.

Prowadzona przeze mnie aktywność dydaktyczna związana jest nie tylko z pracą w Uniwersytecie Gdańskim. Od 2011 r. współpracuję z Rumskim Uniwersytetem Trzeciego Wieku przeprowadzając co najmniej raz w semestrze wykłady o tematyce politologicznej i dotyczącej komunikowania politycznego. W ramach stypendium Erasmus w maju 2013 r. przeprowadziłam wykłady na temat populizmu i bieżącej sytuacji politycznej w Europie Środkowo-Wschodniej dla studentów kierunku nauki polityczne Uniwersytetu w Bremen, a w latach 2004-2005 pracowałam w Pomorskiej Wyższej Szkole Polityki Społecznej i Gospodarczej w Starogardzie Gdańskim na kierunku politologia prowadząc zajęcia przedmiotów m.in. Wstęp do nauki o państwie i prawie, Wstęp do nauki o polityce, Teoria polityki, Współczesne systemy polityczne.

6.2. Osiągnięcia organizacyjne

Działalność naukową i dydaktyczną dopełnia działalność organizacyjna. Pracuję przede wszystkim na rzecz Instytutu Politologii i Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. W latach 2012-2016 byłam zastępczynią dyrektora ds. dydaktycznych, a od 2020 r. zostałam ponownie powołana do pełnienia funkcji zastępczyni dyrektora Instytutu Politologii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. Brałam udział w przygotowaniu Instytutu Politologii do dwóch procesów akredytacyjnych na kierunku politologia, należąc do zespołu opracowującego dwa raporty samooceny przedstawiane Państwowej Komisji Akredytacyjnej i Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Pierwsza akredytacja,

Państwowej Komisji Akredytacyjnej, odbyła się w 2014 r., druga, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, w 2021 r. W czasie akredytacji w roku 2021 dodatkowo pełniłam funkcję koordynatorki wizytacji ze strony Uniwersytetu Gdańskiego. Obie akredytacje zakończyły się wydaniem oceny pozytywnej.

Kadencja zastępczyni dyrektora ds. dydaktycznych Instytutu Politologii w latach 2012-2016 wiązała się z szeregiem obowiązków, które wymagały ode mnie szczególnie dużego zaangażowania - obok organizowania pracy Instytutu Politologii od strony dydaktycznej byłam odpowiedzialna za dostosowanie procesu kształcenia do standardów Krajowych Ram Kwalifikacji, brałam udział w pracach nad stworzeniem Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, byłam także członkinią Wydziałowego Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego w kadencji 2012-2016. W tym samym okresie należałam do Rady Instytutu Politologii Uniwersytetu Gdańskiego. W kadencji 2020-2024, obok sprawowania przeze mnie funkcji zastępczyni dyrektora i wypełniania obowiązków związanych przede wszystkim z organizacją dydaktyki w Instytucie Politologii, jestem także członkinią Wydziałowego Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, uczestniczę w pracach dwóch Rad Programowych Instytutu Politologii - dla kierunków dyplomacja i politologia oraz bezpieczeństwo narodowe. Zostałam również powołana do Wydziałowej Komisji Nostyfikacyjnej, kadencja 2020-2024.

W latach 2015-2021 byłam opiekunką kolejnych roczników na studiach stacjonarnych kierunku politologia, dwukrotnie pełniłam także funkcję członka i przewodniczącej Komisji Rekrutacyjnej w Instytucie Politologii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. Aktywnie brałam udział w organizowaniu konferencji naukowych pełniąc różne funkcje: sekretarz konferencji (Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. Jednostka - społeczeństwo - państwo wobec megatrendów współczesnego świata, Uniwersytet Gdański, Wydział Nauk Społecznych, Instytut Politologii, Jurata 19-21.05.2008 r.); członkini komitetu organizacyjnego (III Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. Europa Bałtycka między stabilizacją a wyzwaniem geopolityki, z cyklu „Gdańskich Konferencji Bałtyckich”, Uniwersytet Gdański, Wydział Nauk Społecznych, Instytut Politologii oraz Instytut Bałtycki, Gdańsk 16.04.2015 r., Ogólnopolska Konferencja pt. Kobiety w przestrzeni publicznej, Uniwersytet Gdański, Wydział Nauk Społecznych, Instytut Politologii, Gdańsk 22.11.2013 r.) i członkini komitetu naukowego (III Ogólnopolska Konferencja Naukowa o Systemach Politycznych i Partyjnych – Polska, Europa, Świat, *Dokąd zmierzają współczesne partie polityczne?*, Uniwersytet Gdański, Wydział Nauk Społecznych, Instytut Politologii, Gdańsk 9-10.03.2017 r.; II Ogólnopolska

Konferencja Naukowa Instytutu Politologii i Międzywydziałowego Koła Naukowego „Politicus” o Systemach Politycznych i Partyjnych. *Polska, Europa, Świat, Wyzwania współczesnych systemów politycznych i partyjnych*, Uniwersytet Gdański, Wydział Nauk Społecznych, Instytut Politologii, Gdańsk 10-11.03.2016 r. i I Ogólnopolska Konferencja Instytutu Politologii i Międzywydziałowego Koła Naukowego „Politicus” o Systemach Politycznych i Partyjnych. *Polska, Europa, Świat Między teorią a praktyką funkcjonowania systemów politycznych i partyjnych*, Uniwersytet Gdański, Wydział Nauk Społecznych, Instytut Politologii, Gdańsk 13.03.2015 r.).

Działalność organizacyjną prowadzę także w ramach prac stowarzyszenia naukowego, Polskiego Towarzystwa Geopolitycznego, biorąc udział w przygotowywaniu Zjazdów Geopolityków Polskich. Byłam członkinią komitetu organizacyjnego X Zjazdu Geopolityków Polskich, Olsztyn 02.12.2018 r. i IX Zjazdu Geopolityków Polskich, Warszawa 02.12.2017 r., a obecnie współorganizuję XIII Zjazd Geopolityków Polskich, który odbędzie się 02.12.2021 r. w Gdańsku. Współpracuję w przeprowadzaniu Międzynarodowej Olimpiady Geopolitycznej organizowanej przez Polskie Towarzystwo Geopolityczne oraz prowadzeniu polityki informacyjnej stowarzyszenia. Wraz z innymi członkami zarządu planuję kierunki rozwoju i inicjatywy podejmowane przez PTG. Od 2011 r. należę do Polskiego Towarzystwa Studiów Międzynarodowych. Jestem członkinią założycielką gdańskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Studiów Międzynarodowych, w którym w kadencji 2016-2022 zasiadam w komisji rewizyjnej. Należę także m.in. do Baltic Association for Media Research z siedzibą na Uniwersytecie w Tartu i do Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej.

6.3. Osiągnięcia popularyzujące naukę

Popularyzacja nauki jest obecnie możliwa na wielu forach. Udostępniam więc wyniki moich badań w portalu researchgate.com, tytuły moich publikacji są opublikowane w Google Scholar, redaguję stronę www.katarzyna.kaminska-koroleczuk.pl, prowadzę też wykłady dla środowisk pozauniwersyteckich, uczestniczę w audycjach i debatach. Regularnie, o czym już wspomniałam, prowadzę wykłady dla Rumskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Dzielę się wiedzą pełniąc rolę ekspertki w różnych przedsięwzięciach realizowanych przez otoczenie społeczne. W dniach 02-03.10.2021 zrealizowałam szkolenia dla 60 osób, uczniów pomorskich szkół średnich w ramach projektu Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej POWR.01.04.00-IP.03-00-001/18 Młodzież solidarna w działaniu pt. „Pomorska Akademia Kompetencji Społecznych”. Projekt prowadzi Towarzystwo Edukacyjne „Wiedza Powszechna” oraz Instytut Badań Ekonomiczno-Społecznych w Gdańsku. Od lipca do listopada 2017 r. na zlecenie Fundacji „Obywatelski Parlament Seniorów” byłam ekspertką,

koordynatorem merytorycznym oraz wdrożeniowym zadania publicznego pt. „Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy Obywatelskiej „Senior Obywatel”. Moje obowiązki polegały na wykonaniu diagnozy potrzeb, opracowaniu regulaminu Olimpiady, ustaleniu zasad przeprowadzania eliminacji, przygotowaniu zestawów pytań do eliminacji I i II etapu oraz przeprowadzeniu wykładów dla uczestników. I edycja Olimpiady odbyła się 14.10.2017 r. w Gdańsku i zgromadziła 76 seniorów w wieku od 60 do 88 lat. Olimpiada, pod patronatem Prezydenta Miasta Gdańska Pawła Adamowicza, zorganizowana została przez Pomorską Delegaturę Obywatelskiego Parlamentu Seniorów, przy współpracy Urzędu Miasta Gdańska, Parlamentu Seniorów i Rzecznika Praw Obywatelskich. Eliminacje były następnie kontynuowane w różnych miejscowościach województwa pomorskiego: w Gdyni, Wejherowie, Malborku, Pruszczu Gdańskim, Redzie i w Trąbkach Wielkich. Przedsięwzięcie cieszyło się dużą popularnością na każdym etapie eliminacji i było szeroko komentowane w mediach. W październiku 2015 r. brałam udział w projekcie Stowarzyszenia Gmin RP Euroregion Bałtyk w pt. „Blaski i cienie współpracy. Praktyka samorządowego wymiaru polskiej polityki zagranicznej na szczeblu lokalnym” współfinansowanym ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP. Efektem współpracy jest przygotowana i udostępniana prezentacja oraz wykład pt. *Lokalny wymiar polskiej dyplomacji publicznej a nowe narzędzia komunikowania* wygłoszony podczas konferencji „Blaski i cienie współpracy” organizowanej przez Stowarzyszenia Gmin RP Euroregion Bałtyk w Elblągu. Od grudnia 2013 r. do lutego 2014 r. na zaproszenie burmistrz miasta Rumia Elżbiety Rogali – Kończak oraz Urzędu Miasta Rumia brałam udział w konsultacjach społecznych przed przygotowaniem Strategii Rozwoju Miasta Rumia do roku 2030 i wykonałam ekspertyzę potrzeb mieszkańców miasta. Od stycznia 2014 r. do września 2014 r. byłam ekspertką Rady Strategii Miasta Rumia 2030 i opiniowałam prace nad zleconą do wykonania podmiotowi zewnętrznemu Strategią Miasta. Moje działania obejmowały pomoc w zdiagnozowaniu potrzeb władz miasta i jego mieszkańców oraz w sformułowaniu podstawowych założeń strategii, opiniowanie wykonanych prac nad strategią i dokonywanie poprawek merytorycznych w przedstawianych materiałach służących do przygotowania ostatecznej wersji dokumentu. Brałam także udział w konsultacjach społecznych z mieszkańcami miasta Rumia dotyczących Strategii Miasta Rumia. W powierzonych mi zadaniach miałam możliwość wykazania się wiedzą, podzielenia naukowymi założeniami dotyczącymi polityki samorządowej, planowania i prognozowania efektów podejmowanych działań w perspektywie realizacji celów społecznych i politycznych na szczeblu lokalnym i regionalnym.

W latach 2013-2015 byłam koordynatorką naukową i wykładowczynią XI i X Bałtyckiego Festiwalu Nauki, czyli spotkań organizowanych przez trójmiejskie uczelnie, w tym Uniwersytet Gdański, dla otoczenia społecznego, szczególnie uczniów szkół podstawowych i średnich. Brałam także udział w Targach Akademia, kolejnej inicjatywie popularyzującej trójmiejskie uczelnie, wygłaszając wykłady popularnonaukowe dla osób zainteresowanych studiowaniem na Uniwersytecie Gdańskim. Działalność popularyzatorską prowadzę także współpracując z mediami, dla których komentuję bieżącą sytuację w różnych państwach Europy (np. Radio Gdańsk). Biorę udział w debatach organizowanych przez różne ośrodki naukowe czy fundacje, stowarzyszenia: 19.05.2021 r. *Bundestagswahl 2021 - najważniejsze wybory Europy?* Instytut Nauk o Polityce i Administracji UKSW oraz Fundacja im. Friedricha Eberta w Polsce, 28.09.2021 r. *Niemcy - nowe rozdanie dla Polski i Europy*, Regionalny Ośrodek Debaty Międzynarodowej oraz EUROPE DIRECT Gdańsk. Przeprowadzałam także wykłady na temat bieżącej sytuacji politycznej i z wiedzy o funkcjonowaniu państwa dla młodzieży ze szkół (np. dla II Liceum Ogólnokształcącego w Sopocie, Prywatnej Szkoły Podstawowej Fontanna Marzeń w Tczewie, Szkoły Podstawowej nr 10 w Tczewie).

7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6 wnioskodawca może podać inne informacje ważne z jego punktu widzenia dotyczące jego kariery zawodowej

7.1. Pozostałe obszary zainteresowań naukowych i badań

Pozostałe obszary zainteresowań, które nie stanowią osiągnięcia przedstawionego w punkcie 4, lecz składają się na mój dorobek naukowy i koncentrują na różnych obszarach badawczych. Dużo miejsca poświęciłam: 1. polityce i mediom w Estonii i na Łotwie, co wynikało z kontynuacji zainteresowania tematyką od czasu studiów, przy czym podejmowane badania niejednokrotnie łączyły się z drugim nurtem prowadzonych przeze mnie analiz: 2. rozwojowi polityki społecznej w wybranych państwach europejskich. Według mnie znajomość podstawowych zagadnień z tej dziedziny ułatwia zrozumienie zachodzących relacji społecznych, co jest istotne w prowadzeniu badań nad kształtem polityki informacyjnej państw.

1. publikacje na temat polityki i mediów w Estonii i na Łotwie:

1. K. Kamińska-Korolczuk, *Estonia i Łotwa - polityka naturalizacyjna i stosunek do migracji* [w:] A. Adamczyk, A. Sakson, C. Trosiak (red.), *Między tolerancją a niechęcią: polityka współczesnych państw europejskich wobec migrantów i mniejszości*, Poznań 2017, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, s. 77-90.

2. K. Kamińska-Korolczuk, *Estonia* [w:] A. Matykiewicz-Włodarska, M. Ślufińska (red.), *Systemy medialne państw Unii Europejskiej: nowe kraje członkowskie*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2014, s. 109-140.
3. K. Kamińska-Korolczuk, *Łotwa* [w:] A. Matykiewicz-Włodarska, M. Ślufińska (red.), *Systemy medialne państw Unii Europejskiej: nowe kraje członkowskie*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2014, s. 163-193.
4. K. Kamińska-Moczyło, *Obywatele versus nieobywatele: rzecz o demokracji na Łotwie*, „Gdańskie Studia Międzynarodowe” 2014, vol. 12, nr 1-2, s. 62-77.
5. K. Kamińska-Moczyło, *Aktywność społeczna w Estonii i na Łotwie* [w:] A. Wojtaszak (red.), *Aktywizacja społeczeństwa obywatelskiego. Wydarzenia na kijowskim Euromajdanie*, Volumina.pl Daniel Krzanowski, Szczecin 2014, s. 163-177.
6. K. Kamińska-Moczyło, *Edukacja i imigracja w nowych i starych państwach Unii Europejskiej: przykład RFN i Łotwy* [w:] M. Boryń, B. Duraj, S. Mrozowska (red.), *Polityka młodzieżowa Unii Europejskiej*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2014, s. 83-101.
7. K. Kamińska, *Elity polityczne małych państw UE przykład Estonii* [w:] M. Franz, K. Kościelniak (red.), *Człowiek w Europie. O polityce, która rządzi losami człowieka*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2011, s. 263-280.
8. K. Kamińska, *Obiektywizm i samokontrola w wypowiedziach estońskiej prasy codziennej na początku XXI wieku* [w:] L. Pokrzycka, W. Mich (red.), *Media a demokracja*, Wydawnictwo Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 2007, s. 283-292.
9. K. Kamińska, *Koncentracja własności na rynku prasy drukowanej w Polsce i w Estonii* [w:] M. Malinowski, E. Polak (red.), *Polska wobec współczesnych wyzwań globalnych i regionalnych*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2007, s. 374-380.
10. K. Kamińska, *Kształtowanie się tożsamości narodowej Estończyków i nie-Estończyków pod wpływem środków informacji* [w:] L. Zieliński, M. Chamot (red.), *Narody w Europie. Tożsamość i wzajemne postrzeganie*, Wydawnictwo Uczelniane Wyższej Szkoły Gospodarki w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2007, s. 411-418.
11. K. Kamińska, *Estońska prasa codzienna*, „Komunikaty Instytutu Bałtyckiego”, z. 46, Marpress, Gdańsk 2006, s. 120-127.

2. publikacje na temat wybranych zagadnień polityki społecznej państw europejskich:

1. K. Kamińska-Moczyło, *Polowanie na świnię - czyli efektywność działań państwa w zapewnianiu bezpieczeństwa socjalnego rodzinom dzięki uelastycznianiu form i czasu pracy rodziców, przykład Republiki Federalnej Niemiec* [w:] M. Leszczyński, M. Kubiak (red.), *Polityka społeczna dla bezpiecznego rozwoju*, Instytut Politologii Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2015, s. 209-227.
2. K. Kamińska-Moczyło, *Zmiany zachodzące w modelach rodziny w wybranych państwach Unii Europejskiej: przykład Republiki Federalnej Niemiec i Łotwy* [w:] M. Kubiak (red.), Uniwersytet Gdański i Wydawnictwo Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego, Gdańsk-Radom 2014, s. 307-323.
3. K. Kamińska-Moczyło, *Polityka rodzinna w hasłach programowych relewantnych partii politycznych Republiki Federalnej Niemiec* [w:] K. Głąbicka, M. Kubiak (red.), *Umiędzynarodowienie polskiej polityki społecznej: aspekty globalne i europejskie*, Polskie Towarzystwo Polityki Społecznej i Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2013, s. 303-316.

4. K. Kamińska, *Systemy pomocy ludziom bezdomnym w wybranych państwach Europy Zachodniej* [w:] M. Dębski, K. Stachura (red.), *Oblicza bezdomności*, Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2008, s. 46-61.

Do szczególnie ważnych publikacji zaliczam współredakcje monografii naukowych, ponieważ współpraca z kilkudziesięcioma badaczkami i badaczami z różnych uczelni w Polsce zawsze była dla mnie istotnym impulsem skłaniającym do dalszego rozwoju naukowego. Wszystkie prace są efektem współorganizowanych przeze mnie ogólnopolskich konferencji naukowych. Tematyka książek jest powiązana z osiągnięciem głównym, dotyczy zmian w systemach społecznych, politycznych i kulturowych we współczesnym świecie.

1. *Meandry współczesnego systemu partyjnego w Polsce*, K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), (recenzenci wydawniczy prof. dr hab. R. Zenderowski, dr M. Winclawska), seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2018, 166 s.

2. *Uczestnictwo polityczne w ujęciu teoretycznym i praktycznym*, K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), (recenzent wydawniczy prof. dr hab. R. Zenderowski), seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2017, 275 s.

3. *Systemy polityczne i partyjne w ujęciu teoretycznym i praktycznym*, K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), (recenzent wydawniczy prof. dr hab. R. Zenderowski), seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Uniwersytet Gdański, Wydział Nauk Społecznych, Instytut Politologii, Gdańsk 2016, 352 s.

4. *Systemy polityczne i komunikowanie polityczne w Europie i na świecie*, K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), (recenzent wydawniczy prof. dr hab. R. Zenderowski), seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Uniwersytet Gdański, Wydział Nauk Społecznych, Instytut Politologii, Gdańsk 2016, 347 s., w każdej z powyższych publikacji mój wkład redakcyjny polegał na wyznaczeniu i opracowaniu koncepcji tomu, przygotowaniu jednolitej części opisowej tekstu, sprawdzeniu poprawności językowej oraz naukowej części tekstów, swój wkład oceniam na 33%.

5. *Tożsamość, polityka, biznes: kobiety w przestrzeni publicznej*, S. Bykowska, K. Kamińska-Moczyło (red.), Pomorska Szkoła Wyższa, Starogard Gdański 2014, 228 s.; mój wkład oceniam na 40%, odpowiadałam za wybór kluczowych zagadnień opracowania, nawiązanie współpracy z autorkami poszczególnych rozdziałów, za nadzór merytoryczny i językowy nad złożonymi do publikacji tekstami.

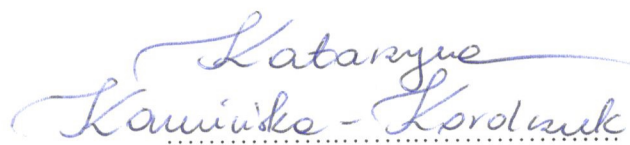
6. *Państwa - regiony - świat w kształtującej się rzeczywistości globalnej*, K. Kamińska, S. Mrozowska, G. Piwnicki (red.), Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2009, 522 s.; mój wkład oceniam na 33%, byłam odpowiedzialna za nadzór merytoryczny i językowy nad złożonymi do publikacji tekstami.

Jestem również autorką innych publikacji, które nie dotyczą ww. obszarów badawczych, a także innych prac, które napisałam przed doktoratem. Wszystkie je wymieniam w załączniku pt. *Wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny*.

Oprócz działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej biorę udział w szkoleniach i warsztatach, które poszerzają moją wiedzę i umiejętności:

1. 5-6.07.2021 r. szkolenie Fundacji Instytutu Rozwoju Regionalnego pt. „Szkolenia z zakresu pracy ze studentami z trudnościami natury psychicznej”.
2. 25.05.2021 r. warsztaty dydaktyki akademickiej „Kompetencje od Szekspira” zorganizowanych przez Gdański Teatr Szekspirowski oraz Uniwersytet Gdański, Wydział Nauk Społecznych w ramach Grantów Norweskich.
3. 17.05.2019 r. szkolenie „Warsztaty z zakresu prawa autorskiego dla środowiska akademickiego” zorganizowane przez Stowarzyszenie Zbiorowego Zarządzania Prawami Autorskimi Twórców Dzieł Naukowych i Technicznych KOPIPOL.
4. 6.10.2016 r. warsztaty gamifikacji zorganizowane przez Laboratorium Inicjatyw Dydaktycznych Uniwersytetu Gdańskiego.
5. w 2010 r. ukończyłam Kurs Dydaktyki Akademickiej organizowany przez Uniwersytet Gdański, kurs realizowany w ramach projektu rozwojowego POKL 4.1. Program wdrożenia nowoczesnych elementów kształcenia w Uniwersytecie Gdańskim, podnoszenie kompetencji dydaktycznych kadry akademickiej.
6. w 2006 r. uczestniczyłam w cyklu szkoleń w zakresie problematyki bezdomności w ramach projektu „Agenda Bezdomności” finansowanego z Programu Operacyjnego – Program Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL.

Mój dorobek publikacyjny liczy 48 publikacji w tym 1 monografia, 23 rozdziały w recenzowanych monografiach, 16 artykułów w recenzowanych czasopismach naukowych i 8 redakcji naukowych monografii. Na podstawie danych z indeksu cytowań Google Scholar liczba cytowań moich prac wynosi 16, a Indeks Hirscha 2. Zgodnie z danymi z Bazy Wiedzy Uniwersytetu Gdańskiego sumaryczna punktacja MNiSW moich publikacji wynosi 452.

(podpis wnioskodawcy)